

Λατινικά Ενότητα 1

Ο Εξόριστος Ποιητής

<i>Ovidius poeta exulat in terra Pontica.</i>	Ο Οβίδιος ο ποιητής είναι εξόριστος στη γη του Πόντου.
<i>Scriptitat epistulas Romam.</i>	Γράφει συχνά επιστολές στη Ρώμη.
<i>Epistulae sunt plenae querelarum.</i>	Οι επιστολές (του) είναι γεμάτες παράπονα.
<i>Romam desiderat et deplorat adversam fortunam.</i>	Επιθυμεί τη Ρώμη και θρηνεί για την αντίξοχη τύχη (του).
<i>Narrat de barbaris incolis et de gelida terra.</i>	Αφηγείται για τους βάρβαρους κατοίκους και για την παγωμένη χώρα.
<i>Curae et miseriae poetam excruciant.</i>	Οι έγνοιες και οι δυστυχίες βασανίζουν τον ποιητή.
<i>Epistulis repugnat contra iniuriam.</i>	Με τις επιστολές (του) αντιστέκεται στην αδικία.
<i>Musa est unica amica poetae.</i>	Η Μούσα είναι η μοναδική φίλη του ποιητή.

Γλωσσικά – Γραμματικά σχόλια

Ovidius: ονομαστική ενικ. του ουσ. *Ovidius, Ovidii / Ovidi* (αρσ. β' κλ.) = ο Οβίδιος. [Κλητική ενικ.: *Ovidi.*]

poeta: ονομαστική ενικ. του ουσ. *poeta, poetae* (αρσ. α' κλ.) = ο ποιητής.

in: πρόθεση (+ αφαιρετική) = σε.

terra: αφαιρετική ενικ. του ουσ. *terra, terrae* (θηλ. α' κλ.) = η γη, η χώρα.

Pontica: αφαιρετική ενικ., θηλ. γένους, του επιθ. της β' κλ. *Ponticus, -a, -um* = Ποντικός, του Εύξεινου Πόντου.

exulat: γ' ενικ. οριστικής ενεστώτα ενεργ. φων. του ρήμ. *exulo, exulavi, exulatum, exulare* (1) = είμαι εξόριστος.

epistulas: αιτιατική πληθ. του ουσ. *epistula, epistulae* (θηλ. α' κλ.) = η επιστολή.

Romam: αιτιατική ενικ. του ουσ. *Roma, Romae* (θηλ. α' κλ.) = η Ρώμη. [Δεν έχει πληθ. αριθμό.]

scriptitat: γ' ενικ. οριστικής ενεστώτα ενεργ. φων. του ρήμ. *scriptito, scriptitavi, scriptitatum, scriptitare* (1) = γράφω συχνά.

epistulae: ονομαστική πληθ. του ουσ. *epistula, epistulae* (θηλ. α' κλ.) = η επιστολή.

plena: ονομαστική πληθ., θηλ. γένους, του επιθ. της β' κλ. *plenus, -a, -um* = γεμάτος.

querelarum: γενική πληθ. του ουσ. *querela, querelae* (θηλ. α' κλ.) = το παράπονο.

sunt: γ' πληθ. οριστικής ενεστώτα του ρήμ. *sum, fui, -, esse* = είμαι.

Romam: αιτιατική ενικ. του ουσ. *Roma, Romae* (θηλ. α' κλ.) = η Ρώμη. [Δεν έχει πληθ. αριθμό.]

desiderat: γ' ενικ. οριστικής ενεστώτα ενεργ. φων. του ρήμ. *desidero, desideravi, desideratum, desiderare* (1) = επιθυμώ, ποθώ.

et: συμπλεκτικός (παρατακτικός) σύνδεσμος = και.

fortunam: αιτιατική ενικ. του ουσ. *fortuna, fortunae* (θηλ. α' κλ.) = η τύχη.

adversam: αιτιατική ενικ., θηλ. γένους, του επιθ. της β' κλ. *adversus, -a, -um* = αντίξοος, ενάντιος.

deplorat: γ' ενικ. οριστικής ενεστώτα ενεργ. φων. του ρήμ. *deploro, deploravi, deploratum, deplorare* (1) = θρηνώ.

narrat: γ' ενικ. οριστικής ενεστώτα ενεργ. φων. του ρήμ. *narro, narravi, narratum, narrare* (1) = διηγούμαι.

de: πρόθεση (+ αφαιρετική) = για, σχετικά με.

incolis: αφαιρετική πληθ. του ουσ. *incola, incolae* (αρσ. και θηλ. α' κλ.) = ο, η κάτοικος.

barbaris: αφαιρετική πληθ., αρσ. (ή και θηλ.) γένους, του επιθ. της β' κλ. *barbarus, -a, -um* = βάρβαρος.

de: πρόθεση (+ αφαιρετική) = για, σχετικά με.

terra: αφαιρετική ενικ. του ουσ. *terra, terrae* (θηλ. α' κλ.) = η γη, η χώρα.

gelida: αφαιρετική ενικ., θηλ. γένους, του επιθ. της β' κλ. *gelidus, -a, -um* = παγωμένος.

poetam: αιτιατική ενικ. του ουσ. *poeta, poetae* (αρσ. α' κλ.) = ο ποιητής.

curae: ονομαστική πληθ. του ουσ. *cura, curae* (θηλ. α' κλ.) = η έγνοια.

et: συμπλεκτικός (παρατακτικός) σύνδεσμος = και.

miseriae: ονομαστική πληθ. του ουσ. *miseria, miseriae* (θηλ. α' κλ.) = η δυστυχία.

excruciant: γ' πληθ. οριστικής ενεστώτα ενεργ. φων. του ρήμ. *excrucio, excruciani, excruciatum, excruciare* (1) = βασανίζω.

epistulis: αφαιρετική πληθ. του ουσ. *epistula, epistulae* (θηλ. α' κλ.) = η επιστολή.

contra: πρόθεση (+ αιτιατική) = ενάντια σε.

iniuriam: αιτιατική ενικ. του ουσ. *iniuria, iniuriae* (θηλ. α' κλ.) = η αδικία.

repugnat: γ' ενικ. οριστικής ενεστώτα ενεργ. φων. του ρήμ. *repugno, repugnani, repugnatum, repugnare* (1) = μάχομαι.

Musa: ονομαστική ενικ. του ουσ. *Musa, Musae* (θηλ. α' κλ.) = η Μούσα.

est: γ' ενικ. οριστικής ενεστώτα του ρήμ. *sum, fui, -, esse* = είμαι.

unica: ονομαστική ενικ., θηλ. γένους, του επιθ. της β' κλ. *unicus, -a, -um* = μοναδικός.

Ουσιαστικά Α' κλίση

Αρσενικά

incola, -ae

poeta, -ae

Θηλυκά

amica, -ae

cura, -ae

epistula, -ae

fortuna, -ae

iniuria, -ae

miseria, -ae

Musa, -ae

querela, -ae

Roma, -ae (δεν έχει πληθυντικό)

terra, -ae

Β' κλίση

Αρσενικά

Ovidius, -ii, - (i)

Παραθετικά Επιθέτων

Β' Κλίση

Θετικός

adversus, -a, -um

barbarus, -a, -um

gelidus, -a, -um

plenus, -a, -um

Ponticus, -a, -um

unicus, -a, -um

Συγκριτικός

adversior, -ior, -ius

barbarior, -ior, -ius

gelidior, -ior, -ius

plenior, -ior, -ius

Υπερθετικός

adversissimus, -a, -um

barbarissimus, -a, -um

gelidissimus, -a, -um

plenissimus, -a, -um

Αρχικοί Χρόνοι Ρημάτων

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

ΣΟΥΠΙΝΟ

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ

sum

fui

esse

Α' ΣΥΖΥΓΙΑ

deploro

deploravi

deploratum

deplorare

desidero

desideravi

desideratum

desiderare

excrucio

excruciavi

excruciatum

excruciare

ex(s)ulo

ex(s)ulavi

ex(s)ulatum

ex(s)ulare

narro

narravi

narratum

narrare

repugno

repugnavi

repugnatum

repugnare

scriptito

scriptitavi

scriptitatum

scriptitare

Συντακτική Ανάλυση

1. **Ovidius poeta in terra Pontica exulat.** Κύρια πρόταση
2. **Epistulas Romam scriptitat.** Κύρια πρόταση
scriptitat: ρήμα, **Ovidius:** (ενν.) υποκείμενο, **Epistulas:** αντικείμενο, **Romam:** αιτιατική της κατεύθυνσης στο *scriptitat*.
3. **Epistulae plenae querelarum sunt.** Κύρια πρόταση
4. **Romam desiderat.** Κύρια πρόταση
desiderat: ρήμα, **Ovidius:** (ενν.) υποκείμενο, **Romam:** αντικείμενο.
5. **fortunam adversam deplorat.** Κύρια πρόταση
6. **Narrat de incolis barbaris et de terra gelida.** Κύρια πρόταση
7. **Poetam curae et miseriae excruciant.** Κύρια πρόταση
excruciant: ρήμα, **curae, miseriae:** υποκείμενα, **Poetam:** αντικείμενο.
8. **Epistulis contra iniuriam repugnat.** Κύρια πρόταση
9. **Musa est unica amica poetae.** Κύρια πρόταση

\